

ud kan konstateres, hvilken Værdistigning der er foregaaet. Hvis man lader 10 Aar gaa hen fra 1912 til næste Vurdering, vil der antagelig i Begyndelsen af denne 10 Aars Periode foregaa ret betydelige Værdistigninger, som de paagældende, hvad enten man nu tager det paa 5 Aar eller paa længere Aaremaal, først komme til at indbetale noget af efter 1922. Jeg tror heller ikke i og for sig, at det er nogen Fordel, om de paagældende ikke skulle begynde Indbetalingen af den Værdistigning, som har fundet Sted straks efter 1912, før efter 1922. De paagældende Ejere kunne da gennem Salg og Prioriteter o. s. v. putte hele den Værdistigning i deres egen Lomme, som er kommen i 1913—14, og naar man saa i 1922 skal til at opkræve Skatten, kommer den maaske til at falde paa helt andre end dem, der rettelig burde have betalt den. Saa jeg vil henstille — det er noget, jeg skal være saa villig som nogen til at forhandle om i et Udvalg — at man, selv om man af Hensyn til dem, der skulle af med Afgiften, vil lempe sig ud over et længere Aaremaal, dog vil fastholde, at der i hvert Fald i 1917 kommer en Vurdering. Efter den Tid ligger der ikke saa megen Vægt paa det, men jeg tror ikke, det er heldigt at lade hængaa 10 Aar, fra 1912 til 1922, uden at foretage Vurdering, altsaa ogsaa uden at kunne begynde at opkræve Afgiften for de Ejendomme, der først maatte vise nogen nævneværdig Værdistigning efter 1912.

Der blev af det ærede Medlem, og for Resten ogsaa af andre ærede Medlemmer, udtalt Betænkelighed ved, at Afgiften er foreslaaet som stedsevarende. Nu maa man jo ikke misforstaa det; den varer kun 5 Aar, og for saa vidt der ikke kommer yderligere Stigning, er der ikke mere Afgift paa den paagældende Ejendom. Det, som for mig har været det til Grund liggende for ikke at sætte en Tidsbegrænsning paa 10—15—30 Aar, hvad man nu vil, er navnlig den Betragtning, at der i Løbet af en halv eller en hel Snes Aar fra de paagældende Byers Side kan komme Ønske — og det Ønske vil saa blive imødekommet antagelig — om, at visse Arealer, som ligge udenfor Byen, maa blive indlemmede, og i det Øjeblik disse Arealer blive indlemmede, faa de efter min Mening en ret stor forøget Værdi derved, at de kunne bebygges af Forretningsfolk, for at bruge et samlet Udtryk, der saa komme indenfor Byens Grænser og ikke længere ligge indenfor Læbæltet. Hvis man nu sætter en Tidsbegrænsning paa 10—15 Aar, vil man

altsaa kunne faa det Tilfælde, at saadanne Arealer blive indlemmede umiddelbart efter, at denne Tidsfrist er udløben, og saa faar hverken Byen eller Staten noget af den Værdistigning, der fremkommer ved, at der paa disse Arealer bliver opført Bygninger til Forretningsbrug. Det har ikke været nævnt af det ærede Medlem, at saadanne Forhold kunne opstaa, jeg har derfor villet nævne det som et af de Punkter, man bør tage under Overvejelse, hvor der er Tale om Fastsættelse af en Tidsbegrænsning. Men i øvrigt er det, som sagt saadan, at hvis der ikke kommer nogen Værdistigning ud over den første, som er konstateret, ville heller ikke de paagældende længere have at svare nogen som helst Afgift; naar de have betalt de $\frac{2}{3}$ eller hvor meget det nu bliver, ere de færdige. Hvis der ikke kan konstateres yderligere Stigning, kan der heller ikke være Tale om yderligere Afgift.

Jeg forstaaer saa udmærket godt de Udtalelser, som det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) fremkom med, de ere jo i god Overensstemmelse med hans og hans nærmeste Meningsfællers Stilling ved Behandlingen af Loven om Jernbaneskylden. Jeg er i øvrigt det ærede Medlem taknemmelig for, at han baade erkender, at Garnisonernes Flytning til de paagældende Byer er en Gevinst for Byerne, og at han finder, at naar vi i det hele taget skulle ind paa Værdistigningsafgift, er det lige saa berettiget at tage Afgift af den Værdistigning, der er fremkaldt ved Garnisonsordningen, som af den, der er fremkaldt af Jernbane- eller Havneanlæg.

Derimod forstod jeg ikke de Udtalelser, der faldt fra det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup). For det første paastod det ærede Medlem, at der ikke kunde skabes Værdier ved, at en Garnison blev flyttet ind i en By. Ja, saa ved jeg ikke, hvordan det ærede Medlem vil definere Begrebet Værdi. Men det ærede Medlem kan jo prøve at spørge Grundejerne i Nyborg — det er den By, der ligger ham nærmest, i alt Fald rejser han forbi Nyborg, naar han skal ind paa Rigsdagen. Det ærede Medlem kan spørge dem, om de mene, at deres Ejendomme ville beholde deres Værdi, naar Garnisonen flyttes. Han vil da faa at vide, at de jamre sig over, at man har taget en Del af deres Formue fra dem. Hvis det er rigtigt, og jeg antager nok, at en Del Grundejere der ligefrem mister en Del af den Ejendomsformue, de nu have, maa man ogsaa erkende, at der vil komme en